

Kamila Bajerová

Můj první den ve škole

První den ve škole byl pro mne opravdové nadšení. Večer než jsem šla do školy, byl děsivý. Musela jsem jít brzy spát, abych byla na druhý den vyspalá. Vůbec jsem nemohla usnout, protože jsem byla strašně nedočkavá, ale nakonec jsem usnula. Ráno, když mne maminka probudila, rychle jsem vyskočila z postele a běžela se napapat. Po jídle mne maminka zahnala si vyčistit zoubky a obléct se. „Už jsem **oblečená**,“ volala jsem na maminku s tatínkem, „ještě tašku na záda a můžeme vyrazit.“

Když jsme přišli do školy, maminka mi podala pytlík s bačkůrkami a já se přezula. Rodiče si mne vyfotili a šli jsme do třídy, kde na nás čekala paní učitelka Heda Herbeová. Po zazvonění přišla paní ředitelka, všechny nás přivítala ve škole a popřála nám hodně úspěchů. Když odešla, seznámila nás paní učitelka s tím, co nás čeká ve škole v tomto školním roce. Když nás seznámila, sedli jsme si do kroužku a představili se. Poté jsme se šli podívat po škole. Když zazvonilo, tak se s námi paní učitelka rozloučila a popřála nám hezký den.

Doma jsem pořád myslela na to, že zítra zase půjdu do školy. Chtěla jsem jít brzy spát, aby už bylo ráno a mohla jsem vyrazit. Byl to moc krásný den.

Chodila jsem do školy strašně ráda a chodím dodnes. Školu mám ráda.